

ПРОТОКОЛ № 8
засідання циклової комісії професійної та практичної підготовки
(спеціальність «Дошкільна освіта»)

від 25 квітня 2024 року

Присутні-17 чол.

Відсутні-0

Порядок денний:

1. Про підсумки проведення звітної наукової студентської конференції секції спеціальності «Дошкільна освіта».
2. Про взаємовідвідування занять викладачів коледжу.
3. Про затвердження екзаменаційних білетів для семестрових заліків та екзаменів з дисциплін циклової комісії, екзаменаційних білетів до державного іспиту.
4. Про внутрішні суперечності як рушійні сили розвитку *(Додаток 8.1.)*

1. СЛУХАЛИ: Селепій О.Д. з інформацією про підсумки проведення звітної наукової студентської конференції секції спеціальності «Дошкільна освіта».

ВИСТУПИЛИ: Бей І.Ю., секретар звітної наукової студентської конференції секції спеціальності «Дошкільна освіта», яка зауважила про високий рівень підготовки студентських наукових робіт.

УХВАЛИЛИ: оцінити роботу студентів та наукових керівників, як таку, що заслуговує на схвалення та позитивні відгуки

2.СЛУХАЛИ:

Селепій О.Д., голову циклової комісії, яка проаналізувала стан взаємного відвідування занять викладачами циклової комісії.

УХВАЛИЛИ:

Вважати навчально-методичний рівень проведення занять викладачами циклової комісії задовільним.

Врахувати зауваження та рекомендації, висловлені за результатами відвіданих занять.

3.СЛУХАЛИ:

Викладачів циклової комісії щодо змісту програмових вимог до складання заліків та екзаменів з навчальних дисциплін.

ВИСТУПИЛА:

Голова циклової комісії Селепій О.Д., яка зробила огляд стану успішності груп у яких ведуть заняття викладачі циклу в підготовці до літньої екзаменаційної сесії. Оксана Дмитрівна проаналізувала екзаменаційні та залікові білети.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити програмовий зміст екзаменаційних та залікових білетів.

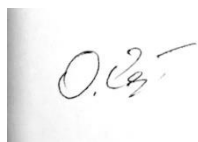
4.СЛУХАЛИ:

Пилипишак С.І.. викладач циклової комісії ознайомила присутніх із інформацією з питання внутрішніх суперечностей, які є за певних обставин, рушійними силами розвитку. Крім того було наголошено на особливостях та класифікації суперечностей. Обґрунтовано актуальність наставника при переживанні внутрішніх та зовнішніх суперечностей у здобувача освіти в ході навчальної діяльності (*Додаток 8.1*).

УХВАЛИЛИ:

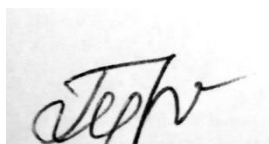
Інформацію прийняти до відома та проводити мотиваційну та роз'яснювальну роботу із здобувачами освіти щодо факторів розвитку особистості.

Голова циклової комісії



Оксана СЕЛЕПІЙ

Секретар циклової комісії



Тетяна КЛУБОЧКІНА

ВНУТРІШНІ СУПЕРЕЧНОСТІ ЯК РУШІЙНІ СИЛИ РОЗВИТКУ

У фізичному розвитку суперечність виявляється у процесах **асиміляції** (лат. *assimilatio* — уподібнення) та **дисиміляції** (лат. *dissimilatio* — несхожий), збудження і гальмування, в порушенні й відновленні рівноваги між організмом і середовищем. Стан рівноваги людини є тимчасовим, процес її урівноважування постійний. Внутрішні суперечності, що виникають в житті людини, спонукають її до активності, спрямованої на їх подолання. Одні суперечності долаються, натомість виникають нові, що спонукають до нових дій, і, зрештою, до вдосконалення діяльності. Людина розвивається як система, яка сама себе вдосконалює.

Сукупність різноманітних суперечностей класифікують на такі категорії:

1. Суперечності між новими потребами, прагненнями особистості й досягнутим нею рівнем оволодіння засобами, необхідними для їх задоволення. Передбачають випереджаючий розвиток мотиваційних аспектів над операційними і змістовими. Наприклад, молодим людям властиве розходження між прагненням активно діяти у суспільному житті (працювати, як дорослі, керувати машинами тощо) і дійсним розвитком їх фізичних і психічних можливостей. Усувають таке розходження з допомогою сюжетної гри, де здобувачі, ніби залучаються до життя дорослих, засвоюють їх досвід, завдяки чому розвивається і сама ігрова діяльність.

2. Суперечності між новими пізнавальними цілями, завданнями та наявними способами дій, між новими ситуаціями і попереднім досвідом учнів, між усталеними узагальненнями і новими фактами. Такі розходження виникають систематично, спонукаючи здобувачів освіти до їх усвідомлення, активної діяльності, спрямованої на їх усунення шляхом вироблення нових способів дій, узагальнення прийомів розумової діяльності, у якій поєднуються пізнання і праця, проектується і виготовляється майбутній продукт.

3. Суперечності між досягнутим рівнем розвитку індивіда та способом його життя, місцем, яке він посідає у системі суспільних відносин. Вони стимулюють прагнення розширити свої взаємини з навколишнім суспільним середовищем, брати участь у нових видах суспільної та особистісно значущої діяльності. Реалізація їх дає нові стимули до подальшого розвитку.

4. Суперечності між очікуваним, бажаним, майбутнім і наявним, між тим, чого прагне особистість і чим вона володіє. Ці суперечності спонукають до дій, завдяки яким відбувається наближення реального до бажаного.

5. Суперечності між свідомими і несвідомими тенденціями у поведінці та діяльності індивіда. Несвідомі тенденції часто є результатом попередньої свідомої діяльності людини, її установок. Переносяться на інші за змістом види діяльності, несвідомі тенденції можуть гальмувати її, викликати суперечності, які треба переборювати. Наслідком цього є розвиток адекватних взаємозв'язків між свідомим і несвідомим.

Розвиток особистості виявляється і в становленні окремих аспектів її психічного життя (мисленні, потребах, мотивах, емоціях, довільній регуляції поведінки).

У процесі розвитку особистості відбувається перехід від безпосереднього перцептивного (пов'язаного зі сприйняттям) до опосередкованого мисленнєвого пізнання об'єктивної дійсності, від нижчих до вищих ступенів розвитку мислення, від аналітичного виокремлення різних ознак об'єктів до синтетичного їх відображення. Поява все нових результатів аналізу, можливості якого безмежні, вступає в суперечність із можливостями мозку утримати інформацію про них. Усувають таку суперечність виробленням різних способів синтезування ознак, об'єднання їх у групи, що позначаються словами, поняттями.

Внутрішні суперечності виникають за появи нових потреб та інших мотивів діяльності особистості. Це не обходиться без боротьби старого і нового, вироблення здатності підпорядковувати ближчі, безпосередні мотиви більш віддаленим, опосередкованим. Усі морально-психологічні якості людини формуються у боротьбі нового із старим, вищого, складнішого, досконалішого, з нижчим, простішим, менш досконалим.

Розвиток емоцій теж характеризується певними суперечностями. Вони пов'язані з полярністю, двоїстістю більшості емоцій (задоволення — незадоволення, радість — сум тощо). Єдність і боротьба протилежних емоцій є визначальними для розвитку емоційної сфери, переходу від ситуативних емоційних станів до стійких почуттів, властивих особистості. Стійкі почуття формуються через усвідомлення, перетворення та подолання протилежних переживань (наприклад, почуття сміливості формується через усвідомлення і переборення страху).

Суперечності притаманні й розвитку довільної регуляції поведінки та діяльності особистості, формуванню її самостійності, волі. Вже малятам властиве прагнення до самостійності, яке набуває форми заперечення вимог дорослих, протидії їм, що супроводжується, наприклад, у трирічних дітей, впертістю, неслухняністю, негативізмом. У підлітків це проявляється у протестах проти надмірної регламентації батьками їхньої поведінки; при цьому прагнення до самостійності випереджає розвиток самоконтролю, саморегуляції власної поведінки та діяльності, що теж породжує певні суперечності. Внаслідок правильного виховного коригування переборення цієї суперечності сприяє розвитку самостійності, свободи волі, яка полягає в усвідомленні об'єктивної необхідності, здатності підпорядковувати їй свої дії, переборювати внутрішні перешкоди.

Внутрішні суперечності на кожному етапі розвитку особистості набувають нового змісту, форм вияву і способів подолання. Вони можуть не усвідомлюватися на початкових етапах розвитку особистості, але надалі стають об'єктом самосвідомості, переживаються нею як невдоволення собою, активне прагнення до самовдосконалення. У процесі виховання і навчання перед дитиною постають нові вимоги й завдання, що сприяє виникненню та переборенню внутрішніх суперечностей, які забезпечують розвиток її

особистості. Вихователі, викладачі, психологи, батьки мають розуміти діалектичний характер розвитку особистості, допомагати дитині усвідомлювати суперечності, знаходити ефективні способи їх подолання, тобто забезпечувати умови для здійснення її «саморуху» особистості у процесі становлення.